

[Ove Jensen]

ring – naturligvis vil få begrænset sin lyst til overhovedet at begynde at overveje at starte en sådan virksomhed, hvis han på forhånd ved, at han i løbet af 5 år eller et andet antal år risikerer, at han ikke kan få godkendelsen fornyet. Det anser jeg for at være det allerfarligste ved disse tanker, fordi det simpelt hen vil medføre, at en masse gode, sunde virksomheder, som vil blive startet under den nugældende lovgivning, aldrig nogen sinde vil blive etableret, fordi man simpelt hen ikke vil risikere, at hele den investerede kapital er tabt i løbet af en ganske kort årrække.

Derfor vil jeg slutte med endnu en gang at advare både ministeren og regeringen imod at hoppe på den galej, som SF her har foreslået.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil indledningsvis takke for de pæne ord og for tilsagnet om tilslutning til intentionerne i forslaget, som er kommet fra ordførerne, ganske vist ikke fra alle ordførere, men det skal jeg vende tilbage til, når jeg kommenterer de enkelte indlæg.

Jeg vil gerne begynde med at sige til ministeren, at dette forslag er fremsat, ikke fordi vi, da vi udarbejdede forslaget, ikke godt var klar over, at miljøministeren havde et eller andet på bedding, men fordi det er et længe næret ønske fra forslagsstillernes side at få taget fat på denne problemstilling.

Jeg citerede under førstebehandlingen af det lovforslag, ministeren omtalte vedrørende afvejningsprincippet, en venlig person, der havde sendt mig et brev, hvori han skrev: det dér med afvejningsprincippet er noget pjank. Nej, I skulle hellere tage at lave et forslag, der tidsbegrænser miljøgodkendelser. Det ville være væsentlig bedre for naturen.

Nu havde vi på det tidspunkt lavet forslaget, og vi sagde også dengang, at der ville komme et sådant forslag.

Meningen med forslaget er at komme med et indlæg i debatten om, hvorledes vi mener at man skal løse det problem, der ligger i, at en miljøgodkendelse i dag faktisk er det samme som en beskyttelse af virksomheden.

Ministeren refererede ganske rigtigt til bemærkningerne til den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven om mulighederne for ændringer af allerede givne godkendelser, hvorefter der skulle ganske meget til, før

man kunne foretage disse ændringer, og det kan måske også være en bemærkning til fru Dagmar Mørk Jensen. Det er faktisk sådan, som ministeren siger, og det er påpeget både af miljøstyrelsen i tilsynsbetænkningen og i miljøstyrelsens arbejdsplan, at der er behov for bestemmelser i loven, der tydeligere giver adgang til at foretage ændringer i givne godkendelser.

Dette kommer altså til at indgå i den udvalgsbehandling, som selvfølgelig følger efter første behandling af det forslag, ministeren har fremsat. Nu er der selvfølgelig nogle af os, der er nogle skarnsunger, så vi af mange mærkelige grunde på forhånd nogenlunde ved, hvordan ministerens lovforslag ser ud, og da vil jeg gerne gøre opmærksom på – det kan ministeren sikkert også godt se, når han læser vores forslag – at dette er væsentlig mere vidtgående end det, ministeren selv foreslår. Men den diskussion tror jeg vi kan tage, når ministerens forslag kommer, for jeg tror, det er vigtigt, at vi får rettet op på de tre hovedgrupper af problemer, nemlig de gamle godkendelser, de godkendelser, der ligger inden for miljølovens område, altså tidsmæssigt siden 1974, og så de godkendelser, der gives i dag.

Jeg vil gerne sige til hr. Løvig Simonsen, at når vi fastsætter en periode på 5 år, er det ikke, fordi det hele så falder væk, men det er for at skabe en pression, for at sikre en løbende indsigt i, at tingene er, som de skal være, at de forudsætninger, godkendelserne er givet under, ikke har ændret sig så meget, at man er nødt til at tage det op på ny. Det er meningen med, at man i hvert fald hvert femte år skal foretage en endevending af problematikken.

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at 5 årsreglen i øvrigt er tvystjålet fra miljøstyrelsens egne tanker i den henseende.

Jeg forstår ikke hr. Løvig Simonsens bemærkninger om, at man godt kunne tænke sig et supplement med forbud og påbud, hvis der sker ting i forhold til godkendelsen. Sådan som lovforslaget er formuleret, mener jeg bestemt, at det ikke udelukker de gældende muligheder for forbud og påbud.

Hr. Ahlmann-Ohlens kunne tilslutte sig alle intentionerne, men afviste alligevel forslaget. Jeg har lidt svært ved at forstå logikken i hr. Ahlmann-Ohlsens argumentation, men jeg håber, at han får lidt mere samling